

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

”Vägen till framgång”

Äldste José A. Teixeira, Portugal
presidentskapet för området Europa

Många har tittat på framgång enbart ur ett ekonomiskt perspektiv. Att ha framgång enligt detta snäva synsätt innebär då att man enbart tittar på de yttre tecknen på välstånd, och följaktligen fokuserar man snart helt på materiella ägodelar eller på tanken att vilja ha dem. Detta leder oundvikligen till avundsjuka, girighet och själviskhet. Det skapar också ett enormt avstånd mellan oss och våra medmänniskors behov, även vår familj, eftersom vi inte längre använder tiden till det som betyder mest, utan till det vi vill ha mest.

Hur är det då med den andliga framgången?

Vi kan få en klar uppfattning om att vi är vår himmelske Faders barn och att han har en lycksalighetsplan för oss. Genom Jesu Kristi försoning och vår trofasthet kan vi återvända till honom. Insikten om att han älskar oss och gav oss bud som hjälper oss möta livets svårigheter, gör att vi blir tack samma för allt vi har. Också när vi har få materiella ägodelar

känner vi tacksamhet för det som betyder mest:

- vår familj
- vårt medlemskap i Herrens kyrka
- tempel
- budskapen från de levande profeterna
- skrifterna

Det är bara några av alla de välsignelser som vi kan glädjas åt under jordelivet.

Om vi varje dag längtar efter att komma närmare vår

himmelske Fader, ökar vår önskan att hålla alla buden och följaktligen växer vi andligt sett.

I Läran och förbunden 29:34 står det: ”Sannerligen säger jag er därför att allting är andligt för mig, och jag har aldrig givit åt er någon lag som var timlig, inte heller åt någon människa eller åt människobarnen, inte heller åt Adam, er fader, som jag skapade.”

Tiondelagen handlar om tro, inte pengar. Det är en andlig lag, och när vi håller den visar det vår andliga styrka och vår omsorg om andras välfärd. Det är ett uttryck för vår kärlek till Gud och vår tacksamhet för allt som vi har fått.

Varje gång jag fyller i min donationstalong för att ge mitt tionde och andra offergåvor till Herren, känner jag stor glädje över att jag bidrar till att bygga upp Guds rike. Jag vet att jag hjälper dem som har mindre än jag. Framför allt känner jag att jag verkligen befinner mig på framgångens väg eftersom jag stärks andligt och blir mindre beroende av sådant som är timligt, och jag får större tro på

Äldste
José A. Teixeira

löftena från forntida och nutida profeter:

Malaki 3:10.

”För in allt tionde i förråds-
huset, så att det finns mat i
mitt hus. Pröva mig nu i detta,
säger Herren Sebaot, om jag
inte kommer att öppna för er
himlens fönster och låta väl-
signelse strömma ut över er i
rikt mått.”

”[Jag] uppmuntrar ... dig
att ta emot Herrens inbjudan
att 'pröva [honom] ... i detta'.
Betala ert tionde. Öppna him-
lens fönster. Ni kommer att
välsignas rikligen för er lydnad
och trofasthet mot Herrens
lagar och bud.” (Äldste Robert
D. Hales i de tolv apostlarnas
kvorum – generalkonferensen i
oktober 2002).

Under hela mitt liv har jag
tack vare tiondelagen haft
en uppskattning för behovet
att göra och hålla en familje-
budget, och att på ett vist sätt
använda de resurser vi har väl-
signats med. Tack vare den här
lagen har jag välsignats med
att tydligare kunna urskilja vad
som är viktigast för mig och
min familj.

Tionde är inte en lag som
handlar om pengar utan om tro
och tacksamhet, och det är helt
visst en lag som leder oss in
på framgångens väg. Om detta
vittnar jag i Jesu Kristi namn,
amen. ■

Ett tack till missionspresident Anderson och hans hustru

Anne-Sofie Wihlman

Under tre år har de
funnits här och tjänat
Herrens verk och
alla missionärer i Sverige
– den 1 juli 2011 lämnade
missionspresident Larry
Anderson och hans hustru
Sally över till nye mis-
sionspresidenten Gregory
Newell. Jag fick tillfälle att
tala med missionspresident
Anderson och hans hustru
per telefon några dagar
innan de reste hem till
Richland, Washington, USA.

President Anderson tjän-
ade som heltidsmissionär
i Sverige i sin ungdom.
President och syster
Anderson har också
tillsammans tjänat som missionärer för EFY i
Tyskland några år före kallelsen till Sverigemis-
sionen 2008. President Anderson tyckte att han
snabbt kom in i svenska språket igen.

President Anderson talar om ett kalejdoskop
av känslor, och att dagarna har varit långa men
veckorna gått fort under denna tid. De känner stor
kärlek till Sverige, kyrkans ledare och alla med-
lemmar som de haft privilegiet att arbeta tillsam-
mans med under dessa år.

President och syster Anderson har försökt
att finnas till hands för missionärerna – när som
helst på dygnet oavsett vad det gäller. De finns
här för att stödja missionärerna, som arbetar hårt!

FOTO ANNE-SOFIE WILHMAN

**Missionspresident Larry Anderson
och hans hustru, Sally**

President Anderson understryker samtidigt att samarbetet mellan medlemmarna och heltidsmissionärerna i enighet är mycket viktigt – inte bara när den nya medlemmens missionärer lämnar enheten eller åker hem. Medlemmarnas engagemang behövs hela tiden! Och det samarbetet ger stora välsignelser, säger han.

Paret har fått se många mirakel ske – människor som finner evangeliet, omvänder sig och börjar ett nytt liv när de blir medlemmar i kyrkan. Missionspresidenten får varje vecka rapporter från missionärerna runt om i landet, och det har varit en glädje att läsa dem. De är båda mycket tacksamma över att ha fått tjäna i missionen tillsammans med medlemmarna i Sverige, och för allt de fått uppleva. De vet att Herren och president Monson följer evangeliets utveckling i Sverige hela tiden.

Syster Anderson berättar att hon kommer att sakna den speciella ande som man har som missionär. Den är alltid med, men inte på samma sätt efter missionen.

Jag frågade också om de kommer att ta med sig något av vår kultur hem till USA. President Anderson svarade att de tycker om svensk mat, till exempel lax. Syster Anderson nämnde våra jultraditioner med ljus, vackra julsånger och tomten.

De ser nu fram emot att få tillbringa tid med sina 9 barn och sina 31 barnbarn (speciellt de 6 som fötts under åren de varit i Sverige). De kommer att resa runt och besöka dem alla. Och de kommer också att behålla kontakten med dem som varit på mission här i Sverige under dessa tre år.

Vi tar farväl av missionspresidenten och hans hustru och tackar för deras stora och kärleksfulla tjänande under dessa tre år. Det är inte många söndagar som de varit hemma i Täby församling på grund av resor till olika grenar/församlingar runt om i landet. Vi önskar dem allt väl i fortsättningen! ■

Ny missionspresident i Sverige

Anne-Sofie Wihlman

Som ny missionspresident har Gregory J. Newell kallats från och med den 1 juli 2011. Många medlemmar känner igen familjen Newell från den tid han verkade som USA:s ambassadör i Sverige (1985-1989). Under tre år kommer han att tjäna i Sverigemissionen som missionspresident. Han lämnade ett arbete som internationell företagskonsult med uppdrag runt om i världen, och syster Newell lämnade sina studier i psykologi på universitetet. De har sex barn och tio barnbarn.

President Newell inledde sin verksamhet med att under sex veckor besöka samtliga 40 enheter (grenar och församlingar) i Sverige. En start som måste gett en ovärderlig bild av kyrkan i Sverige! Och ett fint tillfälle att uppmana och be medlemmarna finna och undervisa dem som är förberedda att ta emot evangeliet. Det har känts mycket bra under dessa besök, berättar han. Men han hoppas kunna träffa alla medlemmarna igen framöver, och då ha mera tid för dem.

President Newell och hans hustru Candilyn besökte Västerås gren och höll en brasafton en söndagskväll i juli 2011.

Samma dag hade de besökt en församling i Västerhaninge samt församlingarna i Gubbängen, Jakobsberg och Uppsala i Stockholms stav. Tal och vittnesbörd hölls av både presidenten, hans hustru samt yngste sonen Thomas (på väg som heltidsmissionär till Frankrikemissionen Paris).

President Newell berättade bland annat om hur Herrens hand har verkat i deras liv inför deras kallelser och uppdrag. Han kallades först att bli ambassadör i Canberra, Australien 1985, men dagen innan de skulle resa dit ändrades detta. Han fick välja mellan en av fem huvudstäder – och de valde Stockholm. Under dessa år hade de möjlighet att arbeta med släktforskning (han har rötter i Dalarna bland annat), med hjälp av medlemmar (bland annat Anna Lindbäck och Aanen Aanensen). De utförde sedan arbete i templet för 644 svenska anförvanter i 13 generationer ända ner till 1500-talet (släkterna Mattsson och Engström bland annat). De har förhoppningen att kunna fortsätta med detta arbete nu.

När kallelsen till missionspresident kom i november

2010 från president Monson, fick de veta att det skulle bli till något fransktalande land eller mission. Men han manades av Anden att köpa *Predika mitt evangelium* på svenska. När de sedan några månader senare kallades till Sverigemissionen blev det en bekräftelse på Andens maning. De är mycket tacksamma över att få vara tillbaka i Sverige och tjäna här. Uppgiften är att hitta, undervisa och döpa, och han uppmanade alla att bidra till detta.

Syster Newell berättade i sitt vittnesbörd om deras personliga upplevelser – speciellt det som hon beskrev som ”hårda välsignelser”; upplevelser som varit svåra för dem men som stärkt dem. De har känt att vår Himmelske Fader önskat dem tillbaka till Sverige. De kände sig hemma i kyrkan när de var här för 25 år sedan och älskar de svenska medlemmarna. Hon talade också om att tempelarbete, missionsarbetet och medlemsarbetet går hand i hand. Och hon uppmanade medlemmarna att be för missionärerna och för missionsarbetet, och missionärerna att be för medlemmarna. När vi gör det kommer vår Himmelske Fader att välsigna oss, vittnade hon.

Syster Newell är en mycket skicklig pianist. På brasaftonen ackompanjerade hon två

FOTO ANNSOFIE WILHELMAN

missionärer som sjöng ”O, hur skön var morgonstunden”. Det kommer förhoppningsvis fler tillfällen då vi får lyssna till syster Newell framöver, och då inte bara som ackompanjör.

President och syster Newell är fulla av förväntan inför de tre åren i Sverigemissionen, och samtidigt ödmjuka inför uppgiften. Vi har Herren att tacka för allt, säger de. De känner inte att de skulle vara speciella, utan att de är en vanlig enkel familj som vår Himmelske Fader ger eviga välsignelser. Hela familjen är mycket öppen och social, och har alltid haft sitt hem öppet för besökare. De vill göra så även på missionshemmet. Detta för att lättare skapa relationer till människor och kunna visa hur vi lever som medlemmar. De förlitar sig på Herren i allt. Deras starka vittnesbörd bidrog till den starka ande som rådde denna

söndag kväll i Västerås gren.

President Newell tolkades på brasaftonen i Västerås av Jakob Hagman, vars far Stellan Hagman var missionärskamrat med president Newell under heltidsmissionen i Frankrike.

Missionspresidenten vill öka antalet besök som missionärerna gör i medlemmars hem, uppmantra äldre par att gå ut som missionärer och bistå heltidsmissionärerna under sin tid här. Det är 105 heltidsmissionärer och sju äldre par för närvarande. De äldre paren skulle behöva vara betydligt fler. Han tror att både äldre och yngre heltidsmissionärer behövs sida vid sida. De når fler, både ickemedlemmar och medlemmar och kan göra en ovärderlig insats tillsammans. De äldre som är intresserad av att gå ut som missionärer kan ta kontakt med sin biskop eller grenspresident. ■

Missionspresident och syster Newell med sin son Thomas på besök i Västerås gren.

Missionspresidentparet på besök i Umeå

Anna Bengtsson, Umeå

Vårt nya missionspresidentpar Gregory och Candilyn Newell, som anlände till Sverige sommaren 2011, började sin mission med att åka runt till alla grenar i missionen för att träffa medlemmarna.

I mitten på juli var det Umeå gren som fick besök.

Från 1985 till 1989 var president Newell USA:s ambassadör i Sverige. De åkte då till Kiruna och tyckte mycket om den staden. Syster Newell sade lite skämtsamt i sitt tal till oss, att hon önskade att det skulle finnas en gren i Kiruna, så att de skulle få anledning att resa dit ofta.

Hon fortsatte med att berätta att förra gången de var i Sverige hade de fem barn med sig, och därför hann de inte se så mycket av landets skönhet.

Men något de fick uppleva mycket av var människornas inre skönhet. Familjen blev vänligt och generöst bemötta av sina medmänniskor och därför är hon nu tacksam att hennes man tog beslutet att de skulle börja sin mission med att resa runt till kyrkans alla 40 enheter i vårt land.

Syster Newell höll ett andligt tal fullt med värme och kärlek, och hon avslutade det med att säga att personligen skulle hon inte ha valt att vara missionär i ett land där hon inte kan språket, men vår himmelske Fader, som hon känner hon har att tacka för så mycket, gav kallelsen till paret, och då kändes det som en självklarhet att acceptera.

President Newell var i sin ungdom missionär i Frankrike och i Belgien. Då träffade han bland annat en judisk man som var förlamad. Han tyckte om missionärerna men gjorde klart redan från början att han inte

tänkte bli omvänd till deras tro, men han tyckte om deras besök.

Mannen hade under ett år fått besök av representanter från andra kyrkor men fått intrycket att de inte brydde sig så mycket om honom som person, utan mest ville att han skulle gå med i deras kyrka och börja donera pengar.

Missionärerna från Jesu Kristi kyrka av Sista dagars heliga visade sådan omsorg om honom att han fick tro på Kristus, och han kunde till och med röra lite på benen efter att ha varit förlamad i 9 år.

President Newell sade att visst var det ett mirakel att mannen började återfå rörelseförmågan i sin kropp, men ett större underverk var att han började tro på Jesus Kristus.

President Newell avslutade sitt tal med att säga att trots att vi bara är cirka 10 000 medlemmar i Sverige så är det över 250 000 medlemmar i Nordamerika som har svenskt påbrå, tack vare att många trofasta medlemmar för länge sedan emigrerade och hjälpte till att stärka kyrkan där. ■

Missionspresident och syster Newell med missionärerna i Norrland vid deras besök i Umeå gren.

FOTO ANNA BENGTSSON

FamilySearch för samman generationer

Att indexera behöver inte vara svårt, det kan tioåriga Saga Jacobsson intyga. Med mormor Birgitta Wennerlund vid sin sida har hon hjälpt till att göra flera sidor i svenska kyrkoböcker sökbara på datorn för andra forskare.

”Det är inte alla kyrkoböcker som är lätta att läsa”, berättar Birgitta. ”De som skrevs på 1600-talet är svårast, men ibland skrev prästen väldigt tydligt och då gäller det att passa på och ta barn och barnbarn till hjälp. Jag är förundrad över hur lätt de yngre lär sig, både hur de ska använda datorn och hur man indexerar!”

Saga frågar ofta om hon får indexera när hon kommer hem till mormor och extramorför Bo. Stunderna tillsammans, när generationer möts vid datorn, är dyrbara för både gammal och ung. ”Det är intressant att få veta vem som har levt på den tiden”, säger Saga och tillägger att hon tycker det går snabbt och är kul.

Det finns mycket att tala om när ett uppslag ur födelse-, vigsel- och dödböcker öppnas och läses på datorskärmen. ”Vi brukar tala om varför det ibland står oäkta i födelseböckerna, om vad den nygifta bruden fick i morgongåva och om orsakerna till att så många barn dog förr i tiden. Det gör att människorna bakom namnen blir mer levande och det skapar tacksamhet över dagens möjligheter att bota många sjukdomar”, tycker Birgitta.

”Att på detta sätt arbeta tillsammans med något som kommer att få evig betydelse för många människor inbjuder Elia ande”, fortsätter hon. ”Idag är det många barn och ungdomar som har föräldrar som släktforskar, och därför har de aldrig själva tittat i kyrkböckerna. Indexeringen kan leda till att de blir mer intresserad

FOTO BO G. WENNERLUND

Saga har upptäckt hur roligt det är att indexera. Särskilt när mormor sitter bredvid och de kan prata lite om hur människorna levde då kyrkboken skrevs.

av hur den egna släkten levde, vad de hette och så vidare. Och sökandet efter förfäderna tar inte slut, det breder i stället ut sig.” ■

Lokala nyheter

Välkommen att skicka in nyhetsartiklar och foton till *Lokala nyheter*.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet.

Nyhetsartiklar bör vara korta, cirka 600, 250 eller 75 ord.

Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

Skickas till:

Eivor Hagman, Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Tel. 036-719663

För Stockholmsområdet:

Anne-Sofie Wihlman, Färnebogatan 2 A, 723 42 Västerås

E-post: asw@bredband.net ■

Gud besvarar böner

Simon W., 14 år, Lärarnas kvorumpresident
Helsingborgs församling

Jag har många gånger fått bevis på att böner verkligen besvaras.

Några tillfällen jag använt bönen till hjälp är när jag antingen tappat bort något (vilket kan hända ibland) eller när jag behöver hjälp med något, till exempel ett prov i skolan.

En gång när jag var kanske sex eller sju år gammal så var jag, pappa och min syster i skogen.

Jag fick i "uppdrag" att ta hand om en täljkniv vi hade med oss.

När vi hade vandrat ett tag märkte jag att kniven var borta. Jag blev väldigt ledsen, men pappa sade att vi skulle be en bön om hjälp. När vi hade bett letade pappa och min syster på den vänstra sidan av stigen och jag på den högra.

Jag fick en väldigt stark känsla att jag skulle leta längre bak på stigen, i kanten.

Jag gjorde det och hittade kniven.

Bara av den lilla upplevelsen insåg jag att Gud verkligen besvarar våra böner! ■

Simon W.

Mitt vittnesbörd

Therese Mendy, Helsingborgs församling

Jag skulle vilja dela med mig av hur lycklig jag är för de välsignelser Gud har välsignat mig med sedan jag blev medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var inte lätt för mig i början. Min familj var inte glad för min skull och ville inte acceptera min nya tro.

Jag fick veta om kyrkan genom missionärerna som brukade komma hem till oss. Även fast pappa inte var intresserad slutade missionärerna aldrig att komma. Jag tror att det var Guds sätt att hjälpa mig möta dem. En dag var jag med min styvmamma och vi skulle hälsa på hennes vän. Då träffade jag missionärerna för första gången och de bjöd in mig till kyrkan som jag älskar så mycket.

De negativa saker jag hörde från min familj stoppade mig nästan att bli döpt men jag kämpade mot det i två år och till sist lyckades jag genom Guds Ande och kärlek. Mina kusiner brukade säga till mig att jag är den enda svarta, jag kommer inte att trivas, det är inte en sann kyrka osv.

Jag blev stark när missionärerna berättade om Mormons bok och att jag själv kunde fråga om kyrkan är sann och

Therese Mendy

be till Herren. Jag gjorde precis som de sagt och fick mitt svar. Det fick jag inte på samma dag men jag vet att jag fick det och den glädje jag kände var mer än guld värd, mer än något annat i den här världen. Jag vet att det var den Helige Anden.

Jag har förlorat både min farfar och mormor som var mina bästa vänner och jag vet att de skulle stötta mig på den här vägen jag valt. Men så är livet, när jag förlorade dem tänkte jag att jag hade förlorat allt. Men när jag ser på kyrkans medlemmar och hur de älskar och bryr sig om varandra, känner jag att mitt hjärta fylls med glädje. När jag ser på medlemmarna i min församling ser jag mina bröder,

systrar, mor, far, mormor och farfar. De är som min nya familj eftersom de är en stor familj som älskar och respekterar alla. Jag trivs i församlingen och jag känner mig inte ensam som innan. Jag är glad och jag tackar Gud för denna chans han gav mig genom kyrkan och medlemmarna. Det ger mig väldigt många välsignelser. Allt som jag trodde var förlorat har jag inte alls förlorat för jag har kyrkan och det jag letat efter i många år hittade jag och jag ser Guds kärlek genom medlemmarna. Jag vet att Gud lever, att den här kyrkan är sann och att Joseph Smith var en profet kallad av Gud. ■

Vill du berätta om hur du fick ditt vittnesbörd? Skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (Stockholms stavar).

Lokala sidornas artiklar väcker härliga minnen

Ike och Carol Olson, Salt Lake City, Utah, USA

Vi läser Liahona på svenska med förtjusning varje månad. Vi har varit på två missioner i Sverige (tre för Ike).

Det är härliga minnen som kommer till oss när vi läser artiklar skrivna av Birgitta Wennerlund. Ike spelade tennis med henne (hon brukade vinna) och Bo Wennerlund var vår älskade tempelpresident när vi tjänade där år 1994-1995. Vi arbetade tillsammans med Helge och Gerti Stenberg långt innan de gifte sig. Och vi kommer ihåg broder Svedjot. Det är en sådan glädje för oss att läsa artiklar om och av dessa människor, att veta att de fortfarande är aktiva och fortfarande tjänar.

Vi känner till Sverige från norr till söder. Vi var i Sverige på vår bröllopsresa 1973 då vi även hämtade Ikes son, Kim Olson, som tjänade som missionär mestadels i Luleå. Familjen Näslund blev vår familj. Vi besökte också Ann och Ingemar Åkerström 1983 i Borlänge.

President Reid Johnson kallade oss att tjäna i templet 1994-1995 tillsammans med Östheds och Kurt Schelin och 1998 tog vi med Ikes syster för att hon skulle få se sina förfäders landskap Närke.

Ike tjänade sin mission 1947-1949 i Sverige alldeles efter andra världskriget. Han har forskat efter sin svenska härkomst och talar fortfarande svenska.

När president Karlsson kallade oss 2006-2008 att tjäna i Halmstad i Malmö stav fick vi lära känna andra trotjänare. Familjen Karlsson hade bott i vår Salt Lake City församling medan han studerade vid University of Utah. Hennes mamma Göta Jansson och familjen Stode tog alltid väl hand om oss. Familjerna Lund, Källberg, Lindahl, Strandberg och familjen CJ och Rebecca Wrang. De körde hela vägen från Helsingborg flera gånger i veckan för att hjälpa oss. Ike var hedrad att få vara biskop Wrangs rådgivare.

Än en gång tack för Lokala sidornas artiklar som gör det möjligt för oss att läsa om människor vi älskar. ■

PÅ NÄTET

Kyrkan på Facebook

Facebook är ett socialt nätverk som startades 2004. I januari 2011 hade webbsidan över 600 miljoner användare och den växer varje dag.

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är inget nytt på Facebook. Under de senaste två åren har informationen

om kyrkan ökat alltmer. På nästan två dussin officiella Facebooksidor finns information om allt från Tabernakelkören till LDS Technology.

I januari 2011 uppgick det totala antalet "vänner" till alla kyrkans officiella Facebooksidor till över en miljon.

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum sade i december 2007: "Jag vill be er att delta i samtalen

genom att sprida evangeliet på internet och med enkla och tydliga ord förklara budskapet om återställelsen."

Man kan gå med i kyrkans officiella Facebooksidor genom att gå till www.facebook.com/lds. ■

(Informationen hämtad från kyrkans hemsida www.jesukristikyrka.se – Nyheter – Nyhetsarkiv – Nyheter från världen.)